

SAMMANSKRUFVA, v. a. 1. Se *Hopskrufva*. — *Sammanskrufvande*, n. 4. o. *Sammanskrufning*, f. 2.

SAMMANSLAGNING, f. 2. Handlingen, då något sammanslås.

SAMMANSLUTA, v. a. 1. o. 5. (böjes som *Sluta*) Sluta ihop. — *Sammanslutning*, f. 2. (äfv. för v. n. *Sluta ihop* ell. *tillsammans*.)

SAMMANSLÅ, v. a. 5. (böjes som *Slå*) 1) Hoplägga, hopsummera, hopräkna. — 2) Förena till ett. *S. tjenster*. *S. tvenne församlingar*. — *Sammansläende*, n. 4.

SAMMANSMIDA, v. a. 2. Se *Hopsmida*. — *Sammansmidande*, n. 4.

SAMMANSMÄLTA, v. a. 2. Se *Hopsmäلتa*. — V. n. Förenas i och genom smältning. — *Sammansmältning*, f. 2.

SAMMANSMÖRJA, v. a. 2. (böjes som *Smörja*) Se *Hopsmörja*.

SAMMANSNÖRPA, v. a. 2. Se *Hopsnörpa*. — *Sammansnörpning*, f. 2.

SAMMANSPARA, v. a. 1. o. 2. Se *Hopspara*. — *Sammansparande*, n. 4.

SAMMANSPIKA, v. a. 1. Se *Hopspika*. — *Sammanspikande*, n. 4. o. *Sammanspikning*, f. 2.

SAMMANSPINNA, v. a. 3. (böjes som *Spinna*) Se *Hopspinna*.

SAMMANSPÄNNA, v. a. 2. Se *Hopsänna*.

SAMMANSTAFVA, v. a. 1. Se *Hopstafva*. — *Sammanstafvande*, n. 4. o. *Sammanstafning*, f. 2.

SAMMANSTICKA, v. a. 1. Genom stickning förfärdiga.

SAMMANSTRYKA, v. a. 3. (böjes som *Stryka*) Se *Hopstryka*.

SAMMANSTRÖMMA, v. n. 1. 1) Strömma ihop till ett ställe. — 2) (fig.) Samlas, förenas, komma ihop till en punkt ifrån flera håll. *Folket s-de i tusental*. — *Sammanströmmande*, n. 4.

SAMMANSTÄENDE, a. 1. Säges om föremål, som stå tillsammans. *S. träd*.

SAMMANSTÄLLA, v. a. 2. Se *Hopställa*. — *Sammanställande*, n. 4. o. *Sammanställning*, f. 2.

SAMMANSTÄMMA, v. a. 2. I. Stämman, kalla ihop. *S. folket till ting*.

SAMMANSTÄMMA, v. n. 2. II. 1) (om instrumenter) Stämman med hvarandra. — 2) Se *Öfverensstämma*. *De s-mde alla i hans beröm*. *Delta s-mer med hvad jag förut hört om honom*. — *S-nde*, part. pres. *Efter allas s. utsago*. *S. beröm*. — *Sammanstämmande*, n. 4. o. *Sammanstämning*, f. 2.

SAMMANSTÖRTA, v. n. 1. o. 2. Störta ned i en hop. — *Sammanstörtande*, n. 4. o. *Sammanstörtning*, f. 2.

SAMMANSTÖTA, v. a. 2. Se *Hopstöta*, v. a. — V. n. 1) Se *Hopstöta*, v. n. — 2) Plötsligt sammanträffa. — 3) (fig.) a) Förenas, sammanlöpa. *Vägarne s. der*. — b) Inträffa på samma gång. *Flera omständigheter s-te till hans undergång*. — *Sammanstötande*, n. 4. (för v. a.). — *Sammanstötning*, f. 2. (för v. a. och v. n.).

SAMMANSVÄRJA SIG, v. r. 3. (böjes som *Svärja*) 1) Genom ed förpligta sig till gemensamt deltagande i något hemligt förehavande, såsom uppror, myteri, o. s. v. *S. sig till frihetens återställande*. *S. sig emot någon*. — *Syn*. *Sammanrota sig*, *Sammanvända sig*. — 2) Förena

sina bemödanden emot någon. *Alla hade s-svurit sig till hans förderf*. — 3) (fig.) Förena sig, bidra (till ens olycka, o. s. v.). *Allt hade s-svurit sig emot honom*. — *S-svuren*, part. pret. Som sammansvurit sig. Brukas mest substantivt, alltid i plural. *De s-rne*.

SAMMANSVÄRJNING, f. 2. Sammansvurne personers hemliga förehavande, företag. *S-en blef upptäckt*. *S-ens hufvudmän*.

SAMMANSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) Se *Hopsätta*. — *S. sig*, v. r. Se *Sammanvända sig*. — *Sammansätt*, part. pass. Brukas ofta adjektivt och betyder: a) (fil.) Som består af delar. — b) (kem.) *S. kropp*, som kan sönderdelas i två eller flera enkla kroppar. — *Motsats*: Enkel. — c) (bot.) *S. ax*, som består af flera småax. *S. blom*, då flera småblommor, med sammanväxta ståndareknappar, sitta på ett gemensamt fäste inom ett gemensamt svepefoder. — *Sammansättande*, n. 4.

SAMMANSÄTTARE, m. 3. Ett verktyg, som nyttjas vid sammansättningen af ur.

SAMMANSÄTTNING, f. 2. 1) Handlingen, då något sammansättes. — 2) Sammanläggning.

SAMMANSÖKA, v. a. 2. Se *Hopsöka*. — *Sammansökande*, n. 4.

SAMMANTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) Se *Hoptaga*. — *S-tagen*, part. pass. *Allt s-et*, allt öfvervägadt, det ena med det andra. — *Sammantagande*, n. 4. o. *Sammantagning*, f. 2.

SAMMANTIGGA, v. a. 2. Se *Hoptigga*. — *Sammantiggande*, n. 4.

SAMMANTIMRA, v. a. 1. Se *Hoptimra*. — *Sammantimrande*, n. 4.

SAMMANTOFVA, v. a. 1. Se *Hoptofva*.

SAMMANTRÄSSLA, v. a. 1. Se *Hoptrassla*. — *Sammantrassling*, f. 2.

SAMMANTRYCKA, v. a. 2. Se *Hoptrycka*. — *Sammantryckande*, n. 4. o. *Sammantryckning*, f. 2.

SAMMANTRÄDA, v. n. 2. Sammankomma till underhandling, öfverläggning, ransakning, o. s. v. — *Sammanträddande*, n. 4.

SAMMANTRÄDE, n. 4. Se *Sammankomst*.

SAMMANTRÄFFA, v. n. 1. Träffa ihop, råkas, sammanstöta. — *S-nde*, part. pres. *S. omständigheter*. — *Sammanträffande*, n. 4.

SAMMANTRÄNGA, v. a. 2. Se *Hoptränga*. — *Sammanträngande*, n. 4. o. *Sammanträngning*, f. 2.

SAMMANTVINGA, v. a. 1. Se *Hoptvinga*. — *Sammantvingande*, n. 4. o. *Sammantvingning*, f. 2.

SAMMANVARA, v. n. 3. (böjes som *Vara*) *Vara tillsammans*. — *S-nde*, part. pres.

SAMMANVARELSE, f. 3. (fil. o. teol.) Samtidig tillvarelse.

SAMMANVARO, f. sing. oböjl. (egentl. höjd kasus af obrukt. *Sammanvara*) Vistelse tillsammans. *Under vår s*.

SAMMANVIGA, v. a. 2. Se *Hopviga*. — *Sammanvigande*, n. 4. o. *Sammanvigning*, f. 2.

SAMMANVISPA, v. a. 1. Se *Hopvispa*. — *Sammanvispning*, f. 2.

SAMMANVRIDA, v. a. 3. (böjes som *Vrida*) Se *Hopvrida*. — *Sammanvridning*, f. 2.

SAMMANVÄXA, v. n. 2. (böjes som *Växa*) Se *Hopväxa*. — *Sammanväxande*, n. 4.

SAMMASTÄDES, adv. På samma ställe.